

2) Natomiast zmiany w wysokości państwowego podatku gruntowego, w wysokości obrotu oraz w wysokości przychodu względnie wartości czynszowej, orzeczone w normalnym toku instancji w myśl obowiązujących przepisów o państwowym podatku gruntowym, ustawy o państwowym podatku przemysłowym oraz w myśl obowiązujących przepisów o państwowym podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich — pociągają za sobą z urzędu zmianę w wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej, obliczonej w danej grupie kontyngentowej.

3) Na obszarze województwa śląskiego, sprostowanie w trybie odwoławczym rocznego komornego (czynszu) względnie wartości czynszowej, ustalonych dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej na 1933 rok, pociąga za sobą sprostowanie obliczenia daniny w tejże grupie na 1933 rok.

4) O zmianach w wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl ust. 2 i 3 zawiadamiają władze skarbowe płatników z urzędu.

5) Omyłki rachunkowe w obliczeniu nadzwyczajnej daniny majątkowej prostują władze skarbowe z urzędu lub na wniosek płatnika.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

403.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 czerwca 1933 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1924 r., dotyczącego wykonania ustawy z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie urządzania loterii i założenia Polskiej Państwowej Loterii Klasowej tudzież ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej powyższej ustawy na obszar województw: śląskiego, wołyńskiego, poleskiego i nowogrodzkiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego, jak również gmin: białowieskiej, suchopolskiej i masiewskiej województwa białostockiego oraz powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, brasławskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego ziemi wilejskiej.

Na podstawie art. 6 i 15 ustawy z dnia 26 marca 1920 roku w przedmiocie urządzania loterii i założenia Polskiej Państwowej Loterii Klasowej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 180) oraz art. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o rozciągnięciu na obszar województw: śląskiego, wołyńskiego, poleskiego i nowogrodzkiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego, jak również gmin: białowieskiej, suchopolskiej i masiewskiej województwa białostockiego oraz powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, brasławskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego ziemi wilejskiej mocy obowiązującej ustawy z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie urządzania loterii i założenia Polskiej Państwowej

Loterji Klasowej (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 1063), zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1924 roku, dotyczące wykonania ustawy z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie urządzania loterii i założenia Polskiej Państwowej Loterii Klasowej tudzież ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej powyższej ustawy na obszar województw: śląskiego, wołyńskiego, poleskiego i nowogrodzkiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego, jak również gmin: białowieskiej, suchopolskiej i masiewskiej województwa białostockiego oraz powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, brasławskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego ziemi wilejskiej (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 541), zmienia się jak następuje:

a) § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Minister Skarbu ustala plan poszczególnych loteryj, urządzanych przez przedsiębiorstwo „Polska Państwowa Loteria Klasowa”, określając ilość i cenę losów, ilość i wysokość wygranych, oraz sposób i terminy rozgrywania loteryj.

Minister Skarbu ustala również wysokość dochodów Skarbu Państwa z poszczególnych loteryj oraz wysokość prowizji dla sprzedawców”;

b) § 3 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

404.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 30 czerwca 1933 r.

o uldze celnej na odpadki bawełniane.

Na podstawie art. 7 lit. b ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie odpadków bawełnianych (pozycja taryfy celnej 179 p. 1) drogą lądową z państw, sprowadzających bawełnę surową przez porty polskiego obszaru celnego, pobiera się za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu cło ulgowe w wysokości 1 zł od 100 kg netto.

§ 2. Za towar, który na podstawie niniejszego rozporządzenia mógłby korzystać z ulg celnych, lecz który zostanie oclony bez zastosowania ulgi celnej, może być zwrócona różnica należności między cłem normalnym a ulgowym, o ile:

a) zostanie ustalona przez urząd celny tożsamość towaru przed wydaniem jego do wolnego obrotu, przyczem ustalenie tożsamości winno się odbyć przez wydzielenie prób w sposób przewidziany w § 42 rozporządzenia

dzenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 276),

- b) podanie o zastosowanie ulgi celnej będzie złożone w przeciągu dni 30 od chwili ostatecznego ustalenia wyniku rewizji danego towaru.

Jeżeli petent wystąpi o ulgę celną przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem, zanim zostanie wydane pozwolenie na ulgową odprawę celną, to w takich wypadkach zwrot różnicy cła może nastąpić na skutek podania petenta, złożonego w przeciągu 30 dni od chwili przyznania ulgi celnej wraz z deklaracją celną (kwitem celnym) oraz z dowodami, stwierdzającymi zgodnie z niniejszem rozporządzeniem tożsamość towaru.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia i obowiązuje do dnia 10 października 1933 r. włącznie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

405.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 lipca 1933 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. o obrocie solą.

Na podstawie §§ 2 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) oraz artykułów 10, 12 i 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny“ (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) zarządzam co następuje:

§ 1. § 54 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 609) otrzymuje następujące brzmienie:

„Prawa i obowiązki koncesjonariuszów, posiadających koncesje na wolne składy soli, wydane przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, normowane będą w okresie do dnia 31 grudnia 1933 r. na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1930 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 686) z następującymi zmianami:

a) decyzje co do cofania i wygasania koncesji na wolne składy soli należeć będą do Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego,

b) koncesjonariusze wolnych składów soli pobierać będą w okresie od 1 sierpnia do 31 grudnia 1933 roku od sprzedanej soli kuchennej następujące rabaty handlowe: 6% ceny sprzedanej soli za sprzedaż z wolnego składu do 50 tonn miesięcznie, 5% za sprzedaż dalszych 50 do 100 tonn miesięcznie, 4%

za sprzedaż dalszych 100 do 200 tonn miesięcznie i 3% za sprzedaż ponad 200 tonn miesięcznie.

Z dniem 31 grudnia 1931 roku koncesje na wolne składy soli, wydane przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, o ile na mocy dotychczasowych przepisów wcześniej nie wygasną lub nie zostaną cofnięte, wygasają.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

406.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 lipca 1933 r.

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słołu.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę standaryzowanych: zbóż, produktów przemiału i słołu, wytworzonych w kraju, przyznaje się zwrot ceł, uiszczonych za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wytwarzania tych towarów nawozy, materiały pomocnicze i urządzenia, według następujących norm:

1) za 100 kg pszenicy, żyta i jęczmienia	zł 6.—
2) za 100 kg owsa	„ 4.—
3) za 100 kg mąki (poz. tar. celnej przywozowej 3 p. 1):	
a) pełnej (bez zawartości otrąb)	„ 10.—
b) innej (śrutowej, półśrutowej, pośledniej i t. p.)	„ 8.—
4) za 100 kg kaszy jęczmiennej (poz. tar. celnej przywozowej 3 p. 2 lit. a)	„ 12.—
5) za 100 kg słołu (poz. tar. celnej przywozowej 3 p. 3)	„ 3.—

§ 2. Postanowienie wymienione w § 1 rozporządzenia niniejszego nie ma zastosowania do pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa, wyprodukowanych w polskiej części Górnego Śląska, a wywożonych do niemieckiej części Górnego Śląska w myśl postanowień art. 218 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 371).

§ 3. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 rozporządzenia niniejszego uskutecznia się na podstawie kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę, na mocy zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 4. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w przeciągu miesiąca od daty ich wystawienia i służą do otrzymania w gotówce przyznanego zwrotu cła. Do wypłaty tegoż upoważnione są urzędy celne w Warszawie, Poznaniu i Lwowie.

§ 5. Wykaz organizacji eksportowych, uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń,